

Septembrikuu on lasteaedades nutune

Eesti Päevalehe reporter veetis päeva lasteaias

VICTORIA PARMAS

Kell on 7.15 ja Päikesekillu lasteaia kõige pisemate rühmas valitseb alles täielik vaikus. Kasvataja Reet Pae kastab potililli ja tädi Helbe Maasik peseb põrandaid. Peale kaheaastase Lille-Laura tulevad kõik Võilille rühma 19 last sel sügisel lasteaeda esimest korda.

Et lapsed valutumalt lasteaiaa kohaneksid, on kasvataja teinud graafiku. Iga esmaspäev ja kolmapäev tuleb korraga kaks uut mudilast. Enne rühmatuppa tulekut käivad emad lastega väljas mängimas, et lapsele aed tuttavamaks muutuks.

Kasvataja Reeda sõnul võiksid vanemad varuda lapse lasteaiaa harjutamiseks vähemalt kaks nädalat, kuid tänapäeval ei ole emadel isadel nõnda palju aega. "Enamasti on vanematel tööle minekuga kiire ja laps tahetakse võimalikult ruttu kasvataja hoolde jätta," ütleb kasvataja Reet.

Karmo on ema sabas kinni

Kell 8.10 saabub esimene mudilane – kahene Karmo. Eile jäi poiss emaga koju kosuma, sest paar esimest päeva lasteaias ei meeldinud väike-mehele kohe kuidagi. Ta nuttis kogu aeg.

Karmo ema sõnul oli ta pojaga kaks päeva koos lasteaias, enne kui poisi paariks tunniks üksi jättis. "Ta on kodus ka kogu aeg minu sabas kinni," ütleb Karmo ema, kelle sõnul pole poiss võõrastega harjunud. Täna jääb ema pojale seltsiks.

Esialgu on kõik rahulik. Pisike Lille-Laura kiigub mõtlikul ilmel, Ingel-Brit ja Kristel sõidavad autodega, Karmo istub vaheldumisi kord ema süles, kord mänguauto peal. Janet vaatab emaga raamatut. "Aua," osutab tüdruk näpuga koe-rapildile, ise äratundmisrõõmust särades.

Tädi Elbe on söögi valmis pannud ja lapsed lähevad käsi pesema. Uutel tulijatel peab ema õige käterätiku kätte näitama. Paari päeva pärast teavad lapsed aga täpselt, milline on nende pott, käterätt ja koht söögilaua ääres. Kell 8.50 on puder ning võileivad, kellel ise, kellel ema või kasvataja abiga söödud ning igaüks toimetab rahulikult omaette. Mikk eelistab sõita igaks juhuks ema läheduses, sest mine sa tea, millal emal tuleb tahtmine ära minna. Pisike Gea teatab enesekindlalt häälel, et emme tuleb varsti tagasi.

Kell 9.30 astub vanaema käekõrval rühmatuppa Ott. Kasvatajast vanaema läheb kõrvalrühma tööle ja Ott hakkab nõnda südantlõhesta-

Karolinil tuleb oma ema lasteaias Otiga jagada, sest vaid tema ema suudab poisi pisaratest jagu saada.

RAUNO VOLMAR

valt karjuma, et silmist pisarad purskuvad. Poisi suudab maha rahustada vaid Karolini ema, kes on kasvataja sõnutsi veidi Oti ema moodi. Edaspidi käibki Ott kogu aeg Karolini ema järel ja hüüab teda emmeks.

Ema kadumine paneb ahastama

Kell 9.45 avastab Mikk, et tema ema on märkamatuult minema hiilinud ja hakkab nutma. Ott türgab teises toanurgas. Kasvataja võtab Miku sülle ja üritab temaga juttu alustada. Poiss ei kuule peale oma ahas-tuse midagi. Lõpuks suudab tädi Reet poisi tähelepanu pillimänguga siiski endale võita.

Kell 10.00 läheb Võilille rühm õue ja nutt jääb tuppa maha. Proovin korraks ära minna. Räägin tütar Inglile, et emme läheb pissile ja tuleb ruttu-ruttu tagasi. Ingel hakkab selle jutu peale kohe toaukse poole astuma ja teatab: "Kaasa". Selgitan tütrele veel kord, et emme on vaid natu-natu ära ja saadan Ingli mänguauto juurde tagasi. Lõpuks teeb tüdruk rõõmsalt "da-daa" ja sõidab autoga minema. Ka Karolini ema läheb korraaks poodi.

Kui tagasi tulen, mängib Ingel endiselt autoga ja lehvitab mind nähes, ise "allo-allo" hüüdes. Karolin seisab ukse juures ja tema kulm läheb järjest rohkem kipra ning suunurgad venivad allapoole. Kasvataja Reet saab lapse murele aga õigel

ajal jaole. "Emme läks poodi. Kas sa tead, mis ta poest toob?" küsib ta tüdrukult. Nõnda saab tähelepanu murelt kõrvale juhitud ning emme ootamine möödubki pisikese tüdruku jaoks kasvataja süles ilma nututa. "Vahel tuleb kolme-nelja last korraga süles hoida," räägib Reet, kes ei pea õigeks lapsel karjuda lasta.

Magamine teeb kurvaks

Kell 11.30 on aeg tuppa minna. "Toolid kaasa," ümiseb Ingel omaette ja tassib rohelist tooli oma koha peale. Kiiresti on mänguasjad kokku korjatud ja lapsed toas.

Pärast lõunasööki läheb enamik lapsi koju. "Ei taha magada," tea-

tab Kristel nutuse häälega. "Ära siis maga, pikuta natuke," lubab Reet ja üritab tüdrukule pidžaamat selga panna. Esialgu ei tule sellest midagi välja. Pika jutu peale soostub Kristel kleidi pidžaama vastu vahetama ja uinub kasvataja süles. Kuna Kristel jäi kohe esimesel päeval ilma ema-isata rõõmsalt lasteaeda, siis ei aimanud kasvataja, et magama jäämine tema jaoks probleemiks saab.

Kell 13.00 on kõik tüdrukud uinunud. Nüüd on kasvataja Reedal nii kaua puhkust, kui kõige vanem, Triin, kell 14.30 silmad lahti teeb. Peagi on tuba taas signat-siginat täis. Ainult Ingel-Brit magab jooksumüdinaga ja kilgete sees rahulikult edasi. Kodus ei ole Ingel kunagi

lõunaund maganud rohkem kui tund aega.

"Eks see pikk lasteaiapäev oma uute muljetega väsitab," teab 23 aastat lasteaias töötanud Reet, kelle arvates peaks alla kolme aastaste lasteaiapäev kestma kõige rohkem neli päeva.

Õhtupoolik Võilille rühmas on rahulikum. Lapsi on vähem, aeda on jäänud vaid "vanad olijad". Kella viie paiku hakkavad vanemad lastele järele tulema ja juba 17.15 on viimane laps oma koju läinud.

"Kulub kuu aega, enne kui oma tavalise tööritmi kätte saame," ütleb kasvataja Reet, kes loodab oktoobrist lastega voolimis- ja mängutunde alustada.